

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1555/2025
03.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА, ББ и ВВ, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Хаџи Дејана Станковића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану Кт 104/22 од 17.09.2025. године и Основног суда у Сурдулици Кв 58/25 од 15.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Хаџи Дејана Станковића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану Кт 104/22 од 17.09.2025. године и Основног суда у Сурдулици Кв 58/25 од 15.10.2025. године и предмет враћа Основном јавном тужилаштву у Владичином Хану на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану Кт 104/22 од 17.09.2025. године признати су трошкови кривичног поступка окривљених АА, ББ и ВВ, у поступку пред ОЈТ у Владичином Хану на терет буџетских средстава ОЈТ у Владичином Хану у износу од 1.260.000,00 динара, па је одређено да се исти имају исплатити на рачун ВВ, по специјалном пуномоћју, датом од стране АА и ББ, за све радње предузете пред ОЈТ у Владичином Хану, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. у вези члана 33. КЗ, с обзиром да је кривична пријава против окривљених одбачена решењем ОЈТ у Владичином Хану Кт 104/22 од 24.03.2025. године.

Решењем Основног суда у Сурдулици Кв 58/25 од 15.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Хаџи Дејана Станковића, изјављена против решења Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану Кт 104/22 од 17.09.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Хаџи Дејан Станковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине другостепено побијано решење, а првостепено решење преиначи тако што ће окривљенима признати трошкове кривичног поступка у односу на висину запређене казне, за сваки започети сат, разгледање списка предмета и награду на име састава захтева и жалбе, као и на име састава захтева за заштиту законитости или да предмет врати на поновну одлуку орагну поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП, наводима да су јавни тужилац и суд, доношењем побијаних решења о трошковима кривичног поступка, повредили закон, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. ЗКП и одредбе Тарифног броја 5. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС број 43/23“).

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану КТ 104/22 од 24.03.2025. године, на основу члана 284. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачена кривична пријава ПС Владичин Хан Ку 188/22 од 23.03.2022. године, која је поднета против окривљених АА, ББ и ВВ, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. у вези члана 33. КЗ, због непостојања основа сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Након тога, окривљени су преко браниоца – адвоката Хаџи Дејана Станковића, дана 21.08.2025. године поднели захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 2.082.000,00 динара, у којем су определили трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца настале пред ОЈТ у Владичином Хану, а све у складу са важећом Адвокатском тарифом.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка, јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану је побијаним првостепеним решењем исти делимично усвојио и наложио рачуноводству тог тужилаштва да новчани износ од 1.260.000,00 динара исплати на терет буџетских средстава тужилаштва, док је преко досуђеног износа до траженог износа од 2.082.000,00 динара наведени захтев одбијен као неоснован. У образложењу првостепеног решења наведено је, између осталог, да браниоцу окривљених није признат захтев на име састава жалбе на решење о издвајању доказа, јер су наведени трошкови настали пред судом и о томе одлучује тај орган.

Основни суд у Сурдулици као другостепени орган је, одлучујући о жалби браниоца окривљених изјављеној против првостепеног решења, исту одбио као неосновану. У образложењу другостепеног решења је, између осталог, наведено да су првостепеним решењем правилно одлучили када нису признали трошкове поступка у

погледу награде и нужних издатака браниоца предузетих пред ОЈТ у Владичином Хану.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП прописано је да поједини изрази употребљени у овом законнику имају следеће значење: „поступак“ је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. Тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве може се поистоветити са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Тарифним бројем 5. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да адвокату припада накнада из Тарифног броја 1. за састављање жалбе против посебног решења о издвајању доказа.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП, Врховни суд налази да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљених учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређена одредба члана 261. став 1. ЗКП у вези Тарифног броја 5. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Како је према одредби члана 261. став 1. ЗКП прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП да „поступак“ обухвата предистражни и кривични поступак, те како трошкове поступка исплаћује орган поступка, а у конкретном случају из списка предмета произилази да су предметни трошкови настали у фази спровођења доказних радњи, те да је поступак окончан одбацивањем кривичне пријаве од стране Основног јавног тужиоца у Владичином Хану (која се изједначава са обуставом поступка пред судом (члан 265. став 1. ЗКП)), дакле како су трошкови настали у фази поступка где је по одредбама важећег ЗКП једини орган поступка јавни тужилац, то је стога управо јавни тужилац као орган поступка у обавези да исплати све настале трошкове, осим оних трошкова који су настали пред полицијом као органом поступка (члан 261. став 6. ЗКП), а којих у конкретном случају и није било.

Следствено наведеном, погрешан је закључак изнет у побијаним решењима да трошкови везани за процесну радњу - састављање жалбе против посебног решења о издвајању доказа, коју је бранилац окривљених поднео, су трошкови настали пред судом и да о истим одлучује тај орган.

Како је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и укинуо побијана решења Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану Кт 104/22 од 17.09.2025. године и Основног суда у Сурдулици Кв 58/25 од 15.10.2025. године и предмет вратио Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће тужилаштво у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за које ће дати јасне и аргументоване разлоге, док су закључци јавног тужиоца и суда у погледу правне квалификације кривичног дела правилни.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић